A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2011. július 14.*

A C-464/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a cour d'appel de Mons (Belgium) a Bírósághoz 2010. szeptember 24-én érkezett, 2010. szeptember 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **État belge**

és

a Tiercé Franco-Belge SA csődbiztosaiként eljáró **Pierre Henfling, Raphaël Davin és Koenraad Tanghe**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: D. Šváby tanácselnök, R. Silva de Lapuerta és T. von Danwitz (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: francia.

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető:K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. május 18-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Tiercé Franco-Belge SA csődbiztosaiként eljáró P. Henfling, R. Davin és K. Tanghe képviseletében O. Bertin ügyvéd,

– a belga kormány képviseletében M. Jacobs és L. Van den Broeck, valamint J.-C. Halleux, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében D. Recchia, B. Stromsky és C. Soulay, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o., a továbbiakban:

hatodik irányelv) 6. cikke (4) bekezdésének és 13. cikke B. része f) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az État belge (belga állam) és a Tiercé Franco-Belge SA (a továbbiakban: TFB) csődbiztosaiként eljáró P. Henfling, R. Davin és K. Tanghe között folyamatban lévő eljárásban nyújtották be, amelynek tárgya, hogy ez az állam megtagadta a fogadóirodák által a TFB érdekében nyújtott szolgáltatások hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: HÉA) alóli mentesítését.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

3 A hatodik irányelv 2. cikkének 1. pontja értelmében a hozzáadottérték-adó alá tartozik „az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás”.

4 Ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése és 5. cikke (4) bekezdésének c) pontja szerint termékértékesítésnek minősül „a materiális javak feletti tulajdonjog átengedése”, valamint „a termékek bizományi szerződés alapján történő átruházása”.

5 Az említett irányelv 6. cikke így szól:

„(1) »Szolgáltatásnyújtás« minden olyan tevékenység, amely az 5. cikk szerint nem minősül termékértékesítésnek.

[...]

(4) Azon adóalanyokat, amelyek a szolgáltatások nyújtásakor saját nevükben járnak el, de harmadik személyek javára tevékenykednek, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maguk kapták és nyújtották volna.

[...]”

6 A hatodik irányelv „Adómentességek belföldön” című 13. cikke előírja:

„[...]

B. Egyéb adómentességek

Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

[...]

f) fogadások, sorsolásos játékok és egyéb szerencsejátékok a tagállam által megállapított feltételek és korlátozások mellett;

[...]"

A nemzeti szabályozás

7 A hozzáadottérték-adóról szóló törvénykönyv (a továbbiakban: HÉA-törvénykönyv) 10. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„Termékértékesítés: a materiális javak feletti tulajdonjog átengedése.

Ez különösen átruházást vagy jognyilatkozatot tartalmazó szerződés teljesítéseként javaknak a szerző vagy a kedvezményezett rendelkezésére bocsátását jelenti."

8 E törvénykönyv 13. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja:

„(1) A vételi bizományost vevőnek, a megbízója tekintetében pedig a közvetítésével vásárolt termék eladójának kell tekintetni; az eladási bizományost eladónak, a megbízója tekintetében pedig a közvetítésével értékesített termék vevőjének kell tekintetni.

(2) Bizományosnak minősül az, aki a saját nevében vagy valamely szervezet neve alatt jár el a megbízó javára, valamint az is, aki vételi ügyletben közvetítőként jár el, és az eladótól bármilyen jogcímen a saját nevére kiállított számlát, nyugtát vagy más ezzel egyenértékű iratot átvesz, vagy eladási ügyletben közvetítve a vevő számára ilyet átad."

9 A HÉA-törvénykönyv 18. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Szolgáltatásnyújtásnak minősül minden olyan tevékenység, amely jelen törvénykönyv szerint nem minősül termékértékesítésnek.

Szolgáltatásnyújtásnak minősül különösen az olyan szerződés teljesítése, amelynek tárgya:

[...]

3. megbízás;

[...]"

10 A HÉA-törvénykönyv 20. cikke (1) bekezdésének első albekezdése így rendelkezik:

„[...] ha a bizományos vagy bármely közvetítő a 13. cikk (2) bekezdésében előírt feltételeknek megfelelően közbenjár a szolgáltatásnyújtásban, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maga kapta, illetve nyújtotta volna."

11 E törvénykönyv 44. cikke (3) bekezdésének 13. pontja szerint HÉA-mentesek „a fogadások, sorsolásos játékok és egyéb szerencsejátékok a király által meghatározott feltételek és korlátozások mellett”.

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

12 A TFB belga HÉA-alanyként nyilvántartásba vett részvénytársaság – amelynek tevékenysége, hogy lóversenyfogadásokat szervez főként Belgiumban és más országokban – 2008. október 27-én került csődeljárás alá.

13 Tevékenysége során „trafikosoknak” nevezett helyi fogadóirodák hálózatára támaszkodik, amelyek a Belga Királyság egész területén megtalálhatók. E trafikosok összegyűjtik a lóversenyek és más sportesemények tekintetében a fogadók tétjeit, rögzítik a fogadásokat, igazoló- vagy fogadószelvényeket állítanak ki a fogadók részére, valamint kifizetik a nyereményeket.

14 Minden egyes trafikos „bizományi szerződésnek” nevezett megállapodást köt a TFB-vel.

15 E szerződés szerint a TFB tulajdonában van a trafikos kezelésére bízott üzlet. A TFB a trafikos rendelkezésére bocsátja a szükséges infrastruktúrával ellátott helyiségeket, vállalja az ingatlanbiztosítás megkötését, a cégtábla felszerelését, valamint, hogy azt megfelelő állapotban tartja.

16 Az említett szerződésben szerepel továbbá az is, hogy a TFB a trafikos rendelkezésére bocsátja azt az informatikai berendezést, amelynek segítségével rögzítendő valamennyi megkötött fogadás és nyereménykifizetés. A trafikosra bízott berendezés és dokumentumok ingyenes letétként kerülnek átadásra, de a TFB kizárólagos tulajdonában maradnak. A trafikos kötelezettséget vállal arra, hogy a rábízott berendezést mint *bonus pater familias* használja, a TFB-t tájékoztatja a berendezés működése során felmerülő minden rendellenességről, a berendezés javítását és karbantartását pedig a TFB saját költségén végzi el.

17 Ezenkívül a trafikos a TFB-vel kötött „bizományi szerződés" szerint köteles betartani a fogadásokra, így különösen azok rögzítésére, számviteli nyilvántartására és fizetésére vonatkozó szabályokat. A trafikos kötelezettséget vállal arra, hogy biztosítja fogadóirodája rendszeres működését, valamint a TFB tevékenységeivel és termékeivel összefüggő fogadási eseményekhez igazodó nyitva tartását. Ugyanakkor jogában áll, hogy fogadóirodája működését maga szervezze meg, és személyzetet alkalmazzon annak érdekében, hogy kötelezettségeit minél jobban teljesíteni tudja.

18 A TFB arra jogosítja a trafikost, hogy minden olyan fogadást elfogadjon, amelyre jogszabályon vagy megbízáson alapuló, megfelelő felhatalmazással rendelkezik, és megengedi, hogy bármely más tevékenységet végezzen, feltéve hogy a tevékenység nem ütközik a lóverseny-fogadóirodákról szóló törvénybe, és azt nem a TFB valamelyik közvetlen versenytársának érdekében végzi.

19 A TFB szabályzatának általános rendelkezései szerint a fogadóiroda üzemeltetője, aki kizárólagosan jogosult a fogadást rögzíteni, a fogadást bármikor teljes egészében vagy részben elutasíthatja, anélkül hogy az elutasítást indokolnia kellene. Ezenkívül a nyertes fogadó a nyereményét csak annál a trafikosnál veheti át, akinél a fogadást kötötte.

20 A trafikos díjazása jutalék formájában történik, amelynek összege a visszatérítések levonása után a rögzített fogadások tétjei bizonyos százalékának felel meg. E jutalékot havonta a hivatalos fogadási üzletmeneten kívül számítják és egyenlítik ki. A trafikos a jutaléka átvételéről nem állít ki számlát a TFB részére.

21 A trafikosok által a fogadások létrejöttéről kiállított és a játékosoknak átadott igazolószelvények elülső oldalának fejlécén a trafikos neve, cégjegyzékszáma és HÉA-száma szerepel. Az igazolószelvények elülső oldalán alul többek között a „Belgische Tiercé", majd a „Tiercé belge", felső részén pedig a „Tiercé Franco Belge" oldalsó felirat olvasható. Ezen igazolószelvény hátoldalán a következő szöveg szerepel: „A fogadó a fogadásban való részvételével elismeri, hogy a belga P.M.U. S.C., a Tiercé Franco-belge SA és a Bingoal szabályzataiban szereplő kikötéseket megismerte, és azokat magára nézve kötelezőnek ismeri el".

22 A belga adóhatóság egy 2000 júliusában indított vizsgálat alkalmával megállapította, hogy a trafikosoknak 1997. január 1. és 2000. december 31. között kifizetett jutalékok után nem fizettek HÉÁ-t. Mivel úgy ítélte meg, hogy a trafikosok a TFB nevében végezték munkájukat, ebből következően pedig tevékenységük HÉA-köteles volt, e hatóság 2001 novemberében felszólította a TFB-t, hogy az említett jutalékok utáni HÉA címén fizesse meg a bírsággal és késedelmi kamattal növelt negatív HÉA-különbözetet.

23 A TFB a tribunal de première instance de Liège előtt keresetet indított, és annak megállapítását kérte, hogy a szóban forgó jutalékok után nem kell HÉÁ-t fizetni, és úgy érvelt, hogy a trafikosok a HÉA jogszabályok alkalmazásában olyan bizományosoknak tekintendők, akik HÉA-mentes szolgáltatások nyújtásában működnek közre.

24 Az említett bíróság 2004. szeptember 20-i ítéletében helyt adott a TFB kérelmének. Az État belge fellebbezésére a cour d'appel de Liège 2005. október 5-i ítéletében teljes egészében helybenhagyta ezt az ítéletet. A Cour de cassation megsemmisítette a cour d'appel de Liège ítéletét és az ügyet visszautalta a kérdést előterjesztő bíróság elé.

25 Ez a bíróság elsősorban megvizsgálta a TFB és a trafikosok között létrejött szerződést, és úgy ítélte meg, hogy az e szerződést jellemző külső és belső elemek összességéből az következik, hogy a trafikosokat a TFB azzal a szerződéses feladattal bízta meg, hogy a fogadások gyűjtését és rögzítését megbízási szerződés keretében végezzék. Ezenkívül e bíróság megállapította, hogy a HÉA-törvénykönyv 13. cikkének (2) bekezdése teljesen okafogyottá teszi azt a kérdést, hogy a közvetítő inkább megbízottként, mintsem bizományosként járt-e el. E bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a trafikosok a fogadások rögzítéséből és nyereménykifizetésből álló szolgáltatásnyújtásban bizományi szerződés alapján, közvetlenül saját nevükben és a TFB javára működtek közre.

26 Másodsorban pedig a kérdést előterjesztő bíróság annak megállapítására tett kísérletet, hogy a TFB által a trafikosoknak fizetett jutalékok HÉA-mentesek-e. Mivel úgy vélte, hogy az alapügy kimenetele az uniós jog értelmezésétől függ, a cour d'appel de Mons úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A [hatodik irányelv] 6. cikkének (4) bekezdését és 13. cikke B. részének f) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az adómentesség biztosítása azon szolgáltatásokra vonatkozóan, amelyeket olyan bizományos nyújt, aki saját nevében, de [az említett] 13. cikk B. része f) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatásokat szervező megbízó javára jár el közvetítőként?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

27 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével azt kívánja megtudni, hogy a hatodik irányelv 6. cikkének (4) bekezdését és 13. cikke B. részének f) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a HÉA-mentesség biztosítása azon szolgáltatásokra vonatkozóan, amelyeket olyan bizományos nyújt, aki saját nevében, de az említett 13. cikk B. része f) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatásokat szervező megbízó javára jár el közvetítőként. Pontosabban e kérdés a fogadásszervezési tevékenységet végző vállalkozás és az olyan gazdasági szereplő közötti viszony HÉA-szempontú kezelésére irányul, aki a saját nevében, de az említett vállalkozás javára közvetítőként jár el a fogadások gyűjtése során.

28 A hatodik irányelv 13. cikke B. részének f) pontja szerint a fogadások, sorsolásos játékok és egyéb szerencsejátékok a tagállam által megállapított feltételek és korlátozások mellett HÉA-mentesek.

29 E mentesség oka a szociális ágazatban végzett egyes közérdekű szolgáltatásokkal ellentétben nem az, hogy e tevékenységek számára a HÉA szempontjából szándékosan kedvezőbb bánásmódot biztosítsanak, hanem az a gyakorlati megfontolás, hogy a szerencsejáték-tevékenység kevésbé alkalmas a HÉA alkalmazására (lásd a C-89/05. sz. United Utilities ügyben 2006. július 13-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-6813. o.] 23. pontját és a C-58/09. sz. Leo-Libera ügyben 2010. június 10-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-5189. o.] 24. pontját).

30 Az említett rendelkezésben foglalt fogadási tevékenységet az jellemzi, hogy a fogadóknak nyerési esélyt biztosítanak, és ennek fejében vállalják a nyereményfizetési kötelezettség kockázatát (a fent hivatkozott United Utilities ügyben hozott ítélet 26. pontja).

31 A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem minősül fogadási tevékenységnek a hatodik irányelv 13. cikke B. részének f) pontja értelmében, ezért nem részesülhet az ugyanezen rendelkezésben foglalt HÉA-mentességben a telefonos fogadást szervező személy részére nyújtott olyan „call-centre" szolgáltatás, amelynek keretében az említett szolgáltatást nyújtó személy alkalmazottai a fogadásszervező nevében elfogadják a fogadásokat (a fent hivatkozott United Utilities ügyben hozott ítélet 29. pontja).

32 Márpedig az alapügy több szempontból is eltér attól az ügytől, amely a fent hivatkozott United Utilities ügyben hozott ítélet alapjául szolgált. Egyrészről ugyanis a trafikosok tevékenysége eltér az említett „call centre" tevékenységétől, mégpedig abban, hogy a fogadók ismerik a trafikosokat, akik a fogadást – anélkül, hogy indokolniuk kellene – bármikor elutasíthatják, és akiknek feladata az is, hogy a nyereményeket kifizessék a fogadóknak. Másrészről az említett ítélet alapjául szolgáló ügy a fogadásoknak a fogadásszervező nevében való elfogadására vonatkozott, miközben az alapügyben előterjesztett kérdés kifejezetten azon gazdasági szereplő helyzetére vonatkozik, aki az említett vállalkozás javára, de a saját nevében jár el közvetítőként az említett fogadások gyűjtése során.

33 Az ilyen saját név alatti közvetítés – szemben azzal, ami a fent hivatkozott United Utilities ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügy tárgyát képezte, amint azt a hivatkozott ítélet 27. pontja is kifejti – azt jelenti, hogy nemcsak közvetlenül a fogadó és azon vállalkozás között jön létre a jogviszony, amelynek javára a gazdasági szereplő közvetítőként eljár, hanem egyrészről e gazdasági szereplő és a fogadó, másrészről pedig e gazdasági szereplő és az említett vállalkozás között is.

34 A hatodik irányelv 6. cikkének (4) bekezdése az ilyen közvetítés HÉA-szempontú kezelésével kapcsolatban akként rendelkezik, hogy azon adóalanyokat, amelyek a szolgáltatások nyújtásakor saját nevükben járnak el, de harmadik személyek javára tevékenykednek, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maguk kapták és nyújtották volna.

35 Ennélfogva e rendelkezés azt a jogi vélelmet állítja fel, hogy egymást követően két azonos szolgáltatásnyújtásra kerül sor. E vélelem alapján a gazdasági szereplőt, amely a szolgáltatásnyújtásban közvetít, és egyúttal bizományosnak minősül, úgy kell tekinteni, mint aki – azt megelőzően, hogy később személyesen nyújtja a szóban forgó szolgáltatásokat az ügyfélnek – előzetesen megkapta a szóban forgó szolgáltatásokat a megbízónak minősülő vállalkozástól, amelynek érdekében tevékenykedik. Ebből következik, hogy ami a megbízó és a bizományos közötti jogviszonyt illeti, a HÉA szempontjából a szolgáltatásnyújtásban és a fizetésben játszott szerepük fiktív módon felcserélődik.

36 Tekintettel arra, hogy a hatodik irányelv 6. cikkének (4) bekezdése az irányelv „Adóköteles tevékenységek" címet viselő V. címe alatt helyezkedik el, és szövegét általánosan fogalmazták meg, anélkül hogy alkalmazási körét vagy hatályát illetően korlátozásokat tartalmazna, az e rendelkezésben felállított vélelem vonatkozik a hatodik irányelvben foglalt HÉA-mentességek alkalmazására is. Ebből következik, hogy amennyiben azok a szolgáltatások, amelyek nyújtásában a bizományos közvetítőként eljár, mentesek a HÉA alól, e mentesség ugyanúgy alkalmazandó a megbízó és a bizományos közötti jogviszonyra is.

37 Ez a következtetés érvényes a hatodik irányelv 13. cikke B. részének f) pontjában foglalt mentességre is, amely a fogadási tevékenységre vonatkozik. E mentességnek ugyanis, más mentességekhez viszonyítva, nincs olyan sajátossága, amely igazolná a hatodik irányelv 6. cikkének (4) bekezdése alkalmazási körének korlátozását, és azt, hogy kizárjuk ebből a fogadásokat. Ezenkívül ez utóbbi rendelkezés alkalmazása során nincs jelentősége annak, hogy az említett 13. cikk B. részének f) pontja nem írja elő az ügynöki vagy közvetítési tevékenység mentességét, holott a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) és d) pontja kifejezetten ilyen mentességet ír elő.

38 A belga kormány állításával szemben egyáltalán nem ellentétes az adósemlegesség elvével, ha a hatodik irányelv 13. cikke B. részének f) pontjában foglalt HÉA-mentességet a megbízó és a bizományos közötti jogviszonyban is alkalmazzák, miközben a megbízó nevében és javára eljáró megbízottnak fizetett jutalék HÉA-köteles.

Ugyanis, amint a hatodik irányelv 6. cikkének (4) bekezdéséből következik, az irányelv maga ír elő különös szabályokat az olyan bizományos által teljesített szolgáltatásokra, aki a saját nevében, de más javára tevékenykedik, amely szabályok eltérnek azoktól a rendelkezésektől, amelyek a más nevében és javára eljáró megbízott által teljesített szolgáltatásokat szabályozzák.

39 A belga kormány által felvetett kérdéssel kapcsolatban, vagyis hogy az alapügybeli trafikosok a 6. cikk (4) bekezdése értelmében valóban a saját nevükben járnak-e el a fogadások összegyűjtése során, meg kell állapítani, hogy a feltett kérdés, amely e bekezdés szövegét veszi át, azon az előfeltevésen alapul, hogy az említett trafikosok e bekezdés hatálya alá tartoznak.

40 Az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében a hatodik irányelv 6. cikke (4) bekezdésének alkalmazására vonatkozó jogvitát tárgyaló nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy e rendelkezés alkalmazási feltétele teljesül-e, vagy sem, tekintettel az ügy valamennyi körülményére és különösen az érintett gazdasági szereplő ügyfelei felé vállalt szerződéses kötelezettségeinek jellegére (lásd ebben az értelemben a hatodik irányelv 26. cikke vonatkozásában a C-163/91. sz. Van Ginkel-ügyben 1992. november 12-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-5723. o.] 21. pontját és a C-200/04. sz. ISt-ügyben 2005. október 13-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-8691. o.] 19. és 20. pontját).

41 Mindazonáltal a Bíróság, amelynek az a feladata, hogy hasznos választ adjon a nemzeti bíróságnak, hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az alapeljárás iratai, valamint az elé terjesztett írásbeli és szóbeli észrevételek alapján olyan útmutatást adjon a nemzeti bíróságnak, amely lehetővé teszi e bíróság számára, hogy az előtte folyamatban lévő konkrét jogvitát eldöntse (lásd a C-438/05. sz., International Transport Workers' Federation és Finnish Seamen's Union ügyben 2007. december 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-10779. o.] 85. pontját, valamint a C-73/08. sz., Bressol és társai ügyben 2010. április 13-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-2735. o.] 65. pontját).

42 Az alapügybeli trafikosok tevékenységével kapcsolatban hangsúlyozni kell, hogy bár – amint az a jelen ítélet 40. pontjából is következik – a hatodik irányelv 6. cikkének (4) bekezdésében szereplő, azon körülményre vonatkozó feltételt, hogy a jogalanynak a saját nevében, de más javára kell eljárnia, a szóban forgó szerződéses viszony alapján kell értelmezni, az ezen irányelv által létrehozott közös HÉA-rendszer megfelelő működése a kérdést előterjesztő bíróságtól mégis olyan konkrét vizsgálatot követel, amely alapján megállapítható, hogy az ügy valamennyi körülményére tekintettel a trafikosok valóban a saját nevükben jártak-e el a fogadások összegyűjtése során.

43 Ezzel kapcsolatban különösen azt a körülményt kell figyelembe venni, hogy a tevékenységük folytatásához szükség van-e belga hatósági engedélyre, a trafikosok által kiadott igazolószelvényeken szerepel-e a TFB neve, az ezen igazolószelvényeken szereplő feliratok tanúsága szerint az ügyfelek magukra nézve kötelezőnek ismerik-e el az e társaság szabályzatában foglalt kikötéseket, a trafikosok által működtetett üzletre felszerelték-e az említett társaság tulajdonában lévő társasági cégtáblát, és az alapügybeli tényállás bekövetkezte előtt a trafikosok megbízottként jártak-e el, vagy sem. De ha van olyan nemzeti HÉA-rendelkezés, amely a hatodik irányelv 6. cikkének (4) bekezdésében szereplő jogi vélelmet netalán az e bekezdésben rögzített feltételeket meghaladóan kiterjeszti, akkor azt nem lehet figyelembe venni annak vizsgálata során, hogy a trafikosok a saját nevükben jártak-e el. Ugyanis az alapügyben a fogadások tekintetében akkor nem nyerhet alkalmazást a hatodik irányelv 13. cikke B. részének f) pontjában foglalt mentesség, ha azok a feltételek nem teljesülnek, amelyek önmagában az ezen irányelv 6. cikkének (4) bekezdéséből következnek.

44 A fentiekből következik, hogy az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 6. cikkének (4) bekezdését és 13. cikke B. részének f) pontját akként kell értelmezni, hogy amennyiben valamely gazdasági szereplő a saját nevében, de olyan vállalkozás javára jár el közvetítőként e 13. cikk B. részének f) pontjában foglalt HÉA-mentesség alá tartozó fogadások gyűjtése során, amely fogadásszervezési tevékenységet végez, az utóbbi vállalkozást e 6. cikk (4) bekezdése alapján úgy kell tekinteni, hogy az említett gazdasági szereplő részére olyan fogadási szolgáltatást nyújt, amely az említett mentesség alá tartozik.

A költségekről

45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanács irányelv 6. cikkének (4) bekezdését és 13. cikke B. részének f) pontját akként kell értelmezni, hogy amennyiben valamely gazdasági szereplő a saját nevében, de olyan vállalkozás javára jár el közvetítőként e 13. cikk B. részének f) pontjában foglalt hozzáadottértékadó-mentesség alá tartozó fogadások gyűjtése során, amely fogadásszervezési tevékenységet végez, az utóbbi vállalkozást e 6. cikk (4) bekezdése alapján úgy kell tekinteni, hogy az említett gazdasági szereplő részére olyan fogadási szolgáltatást nyújt, amely az említett mentesség alá tartozik.

Aláírások